

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 94

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 februarie 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
15.	1	Decizia nr. 5 din 16 ianuarie 2001 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1998 privind organizarea activității de asistență medicală și psihologică a personalului din transporturi cu atribuții în siguranța circulației și a navigației și înființarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor.....	6-7
16.	2		
17.	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 235 din 21 noiembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990.....	3-4	24.	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
Decizia nr. 268 din 19 decembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35-37 din Legea bancară nr. 58/1998.....	4-6	— Ordonanță de urgență privind modificarea Ordonanței Guvernului nr. 69/2000 pentru asigurarea finanțării acțiunilor legate de aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și a Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și ale Legii nr. 169/1997	8

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

privind demisia unui deputat

În temeiul art. 67 alin. (2) și al art. 68 alin. (2) din Constituția României, precum și al art. 189 alin. 1 și al art. 198 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților ia act de cererea de demisie prezentată de domnul Gheorghe Fulga, ales deputat la 26 noiembrie 2000 în Circumscripția electorală

nr. 8 Brașov, aparținând Grupului parlamentar al P.D.S.R. (social-democrat și umanist), și declară vacant locul de deputat deținut de acesta.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 februarie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 20 februarie 2001.
Nr. 15.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 45/2000
privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților

În temeiul art. 41 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 45/2000 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Mitică Bălăeț, aparținând Grupului parlamentar al P.R.M., trece de la Comisia juridică de disciplină și imunități la Comisia pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă;

— domnul deputat Mircea Stoian, aparținând Grupului parlamentar al P.R.M., trece de la Comisia pentru buget,

finanțe și bănci la Comisia pentru muncă și protecție socială;

— domnul deputat Ștefan Pășcuț, aparținând Grupului parlamentar al P.R.M., este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții;

— domnul deputat Grigore Dorin Popescu, aparținând Grupului parlamentar al P.N.L., trece de la Comisia pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic la Comisia pentru politică externă.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 februarie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituție.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 20 februarie 2001.
Nr. 16.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
cu privire la validarea unui mandat de deputat

În temeiul art. 67 alin. (1) din Constituția României, al art. 66 alin. (9) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și având în vedere Raportul Comisiei de validare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se validează mandatul de deputat al domnului Cornel Știrbeț, ales la 26 noiembrie 2000 în

Circumscripția electorală nr. 34 Sibiu, mandat devenit vacant ca urmare a decesului deputatului Horia-Mircea Rusu.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 februarie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 20 februarie 2001.
Nr. 17.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 235 din 21 noiembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rom Oil Grup” — S.A. din Gavojdia în Dosarul nr. 6.629/CA/1998 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și comercial.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, precum și a părților Guvernul României și Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat Timiș, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca fiind nefondată, deoarece apreciază că art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990 nu contravine prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 6.629/CA/1998, **Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și comercial a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rom Oil Grup” — S.A. din Gavojdia într-un litigiu având ca obiect anularea Hotărârii Guvernului nr. 567/1998 privind modelul etichetei autocolante, condițiile de tipărire, de gestionare și de utilizare a acesteia.

Dosarul nr. 6.629/CA/1998 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și comercial a fost înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate ridicate, la data de 2 mai 2000.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că termenul prevăzut de textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 21, care consacră accesul liber la justiție.

Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și comercial, exprimându-și opinia în urma intervenției Curții Constituționale, consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece „prin instituirea procedurii prealabile obligatorii, anterioare sesizării instanței [...] nu se încalcă principiul constituțional al accesului liber la justiție [...]”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoa-

rece prin dispozițiile legale criticate „acțiunea administrativă prealabilă este concepută ca un mijloc legal care oferă cetățeanului posibilități mai variate și mai rapide pentru apărarea drepturilor sale fundamentale și nu ca o dispoziție care i-ar limita accesul la justiție”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările și completările ulterioare, al căror conținut este următorul: *„Înainte de a cere tribunalului anularea actului sau obligarea la eliberarea lui, cel care se consideră vătămat se va adresa pentru apărarea dreptului său, în termen de 30 de zile de la data când i s-a comunicat actul administrativ sau la expirarea termenului prevăzut la art. 1 alin. 2, autorității emitente, care este obligată să rezolve reclamația în termen de 30 de zile de la aceasta.”*

Autorul excepției consideră că acest text de lege contravine art. 21 din Constituție, care prevede: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngredi exercitarea acestui drept.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează să fie respinsă.

Critica de neconstituționalitate constă în susținerea potrivit căreia art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, care stabilește un termen, pus la îndemâna administrației pentru o nouă examinare a actului atacat de persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, încalcă dreptul fundamental privind accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție.

Analizând această susținere, Curtea reține că prin conținutul lor dispozițiile art. 5 alin. 1 din Legea nr. 29/1990 nu împiedică persoana care se consideră vătămată într-un drept al său de o autoritate publică să sesizeze instanțele judecătorești, ci instituie o procedură prealabilă obligatorie anterioară acestei sesizări, procedură care reprezintă pentru cetățean încă o posibilitate în apărarea drepturilor sale.

De altfel art. 48 din Constituție, referitor la *„Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică”*, la alin. (2) prevede: *„Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică”*, iar Legea nr. 29/1990 care reglementează contenciosul administrativ este, în sensul art. 72 alin. (3) lit. j) din Constituție, o lege organică.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rom Oil Grup”—S.A. din Gavojdia în Dosarul nr. 6.629/CA/1998 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și comercial.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 noiembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 268

din 19 decembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35—37 din Legea bancară nr. 58/1998

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35—37 din Legea bancară nr. 58/1998, excepție ridicată de Răzvan Ionuț Stan în Dosarul nr. 459/2000 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției și a Societății Comerciale „Banca Comercială Română”—S.A. din București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată, întrucât nu există neconcordanțe între textul de lege criticat și dispozițiile constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 459/2000, **Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35—37 din Legea bancară nr. 58/1998**. Excepția a fost ridicată de Răzvan Ionuț Stan, reclamant într-o acțiune de contencios administrativ formulată împotriva Băncii Comerciale Române — S.A. din București. În cadrul acestei acțiuni reclamantul a solicitat băncii lista scrisă cuprinzând demnitarii și funcționarii publici (inclusiv soți/soții și rude) care au beneficiat de credite cu dobândă preferențială acordată de Bancorex—S.A. Întrucât refuzul părâtei de a furniza informațiile cerute s-a bazat pe invocarea art. 35—37 din Legea bancară nr. 58/1998, reclamantul a ridicat excepția de neconstituționalitate a acestor texte de lege.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 35—37 din Legea bancară nr. 58/1998 pot și trebuie să fie aplicate numai în concordanță cu art. 31 din Constituție, care consacră dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public, statornicind că acest drept nu poate fi îngrădit. În opinia autorului excepției de

neconstituționalitate restricțiile pe care le stabilesc textele ce fac obiectul excepției nu sunt necesare într-o societate democratică în care trebuie să existe liberul acces al publicului la informațiile de interes public și controlul efectiv al societății civile asupra activității funcționarilor publici și, în genere, asupra chestiunilor de interes public. În acest sens autorul înțelege să se refere și la alte texte constituționale, și anume la art. 1 alin. (3), art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2) și art. 51.

Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că art. 35—37 din Legea bancară nr. 58/1998 sunt constituționale. În argumentarea acestui punct de vedere se arată, în esență, că textele art. 35—37 din Legea bancară ocrotesc un interes de ordin privat, băncile fiind, indiferent de structura și de capitalul lor social, persoane juridice de drept privat, care prestează servicii specifice unor persoane, intrând în raporturi juridice comerciale, guvernate în mod preponderent de reguli și principii situate în afara unui regim juridic de drept public. Totodată președintele Camerei Deputaților apreciază că art. 35—37 din Legea bancară au și valoarea unor norme ce protejează un interes public. În absența textelor criticate accesul unor terți neautorizați la secretul bancar ar crea o stare de insecuritate în mediul de afaceri, o neîncredere între investitori, care ar bloca inițiativa privată și operațiunile comerciale. În ceea ce privește invocarea de către autorul excepției a prevederilor art. 1 alin. (3), ale art. 15 alin. (1) și ale art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, concentrate asupra ideii de apărare și promovare a drepturilor și libertăților fundamentale, președintele Camerei Deputaților consideră că „nu se poate admite o contrapunere între dreptul la informație și dreptul la respectarea și ocrotirea vieții intime, familiale și private, între dreptul persoanei de a avea acces la informațiile de interes public și obligația statului de a crea și menține elementele de consolidare a economiei de piață”. Observând că Legea fundamentală nu conține o definiție a „*informațiilor de interes public*” și, de altfel, nici a noțiunii „*interes public*”, președintele Camerei Deputaților conchide în sensul că „sfera privată nu poate fi situată, din punct

de vedere constituțional, într-un plan secund față de sfera publică, iar informațiile concentrate de instituții care sunt menite să servească publicul nu dobândesc, în mod automat, un caracter public“.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate „nu vin în contradicție cu dispozițiile constituționale, întrucât, pe de o parte, art. 31 din Constituție face referire precisă la natura informațiilor, respectiv cele de interes public, pe când art. 35—37 din Legea bancară nr. 58/1998 are în vedere informații ce țin de domeniul privat, respectiv cele privind pe titularii de conturi, conturile și tranzacțiile cu acestea“.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 35, 36 și 37 din Legea bancară nr. 58/1998, care au următorul cuprins:

— art. 35: *„Banca va păstra confidențialitatea tuturor tranzacțiilor și serviciilor pe care le oferă, inclusiv cu privire la identitatea titularilor conturilor.“*

— art. 36: *„Personalul unei bănci, supus prevederilor prezentei legi, nu are dreptul de a folosi sau de a dezvălui, nici în timpul activității, nici după încetarea acesteia, fapte sau date care, devenite publice, ar dăuna intereselor ori prestigiului unei bănci sau vreunui client al acesteia.“*

Prevederile de mai sus se aplică și persoanelor care obțin informații de natura celor arătate, din rapoarte ori alte documente ale băncii.“

— art. 37: *„Orice membru al consiliului de administrație al unei bănci, precum și toate persoanele care participă la activitatea băncii sunt obligate să păstreze secretul profesional. Informații privind sumele depuse și operațiunile efectuate pe numele persoanelor fizice și juridice se vor transmite numai titularilor sau reprezentanților lor legali, iar în cauzele penale în care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva titularului, la cererea scrisă a procurorului sau a instanței judecătorești. Personalul băncii nu poate uza, în folos personal, de informațiile bancare pe care le deține sau de care a luat cunoștință în orice mod.“*

Prevederile alin. 1 se aplică și persoanelor care obțin, din activitatea de control și supraveghere sau din rapoarte ori documente ale băncii, informații de natura celor arătate mai sus.“

Autorul excepției consideră că dispozițiile art. 35—37 din Legea bancară nr. 58/1998 contravin, în principal, prevederilor constituționale ale art. 31 și, în subsidiar, celor ale art. 1 alin. (3), art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 51, texte care au următoarea redactare:

— art. 1 alin. (3): *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.“*

— art. 15 alin. (1): *„Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.“*

— art. 16 alin. (1) și (2): *„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.“

— art. 31: *„(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.“*

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.“

(3) Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a tinerilor sau siguranța națională.“

(4) Mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.“

(5) Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică.“

— art. 51: *„Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.“*

I. Principala critică de neconstituționalitate privește încălcarea dispozițiilor art. 31 din Constituție, referitoare la dreptul la informație.

Examinând sub acest aspect excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Textele de lege criticate au în vedere instituirea unui regim de strictă confidențialitate asupra unor date, fapte și elemente ce țin de funcționarea instituțiilor bancare, instituții cu caracter privat care stabilesc cu clienții lor și cu alți parteneri de afaceri raporturi de drept civil sau comercial, adică raporturi de drept privat, iar nu de drept public. Astfel fiind, dispozițiile art. 31 din Constituție, text care privește dreptul persoanelor de a avea acces neîngrădit la orice informație de interes public, nu au nici o legătură cu activitățile bancare, iar argumentele aduse de autorul excepției în scopul de a demonstra o eventuală limitare a exercitării acestui drept sunt, în ipoteza reglementării criticate, simple speculații. Nu este vorba, într-adevăr, de nici o limitare a accesului la informații de interes public, pentru că informațiile avute în vedere sunt, prin excelență, de interes privat. Este ceea ce rezultă și din alin. (2) al art. 31 din Constituție, care obligă autoritățile publice să asigure, potrivit competențelor ce le revin, informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal; or, băncile nu sunt entități care să facă parte din categoria autorităților publice.

Secretul operațiunilor bancare reprezintă o condiție esențială pentru funcționarea instituțiilor din această categorie. Fără aplicarea acestui principiu activitatea bancară ar fi imposibilă, deoarece s-ar prejudicia nu numai interesele băncii, ci și interesele partenerilor acesteia. Atât activitatea băncilor, cât și, de regulă, cea a clienților acestora au caracter lucrativ și se supun legilor concurenței, ceea ce presupune respectarea confidențialității operațiunilor.

Întrucât totalitatea raporturilor dintre bănci și clienții lor se întemeiază pe contracte, secretul operațiunilor, astfel cum este reglementat prin textele de lege a căror constituționalitate este contestată, face parte, de drept, din contractele respective. Nerespectarea unor asemenea obligații contractuale face să se nască răspunderea contractuală a părții vinovate. Pentru personalul băncilor respectarea confidențialității datelor și a operațiilor prevăzute de lege ține de secretul profesional, iar încălcarea unor asemenea îndatoriri poate atrage, alături de răspunderea în raporturile de serviciu, chiar răspunderea penală.

Legea bancară nr. 58/1998 nu exclude divulgarea datelor protejate, dar numai atunci când în cauzele penale s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva titularului și numai la cererea scrisă a procurorului ori a instanței judecătorești.

II. Autorul excepției a indicat ca temei constituțional al sesizării și dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 51 din Legea fundamentală.

Curtea constată că, în raport cu motivele invocate în sprijinul excepției de neconstituționalitate, textele indicate nu sunt relevante, neavând nici o concludență pentru soluționarea acesteia.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), precum și al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35—37 din Legea bancară nr. 58/1998, excepție ridicată de Răzvan Ionuț Stan în Dosarul nr. 459/2000 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 decembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 5

din 16 ianuarie 2001

referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1998 privind organizarea activității de asistență medicală și psihologică a personalului din transporturi cu atribuții în siguranța circulației și a navigației și înființarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1998 privind organizarea activității de asistență medicală și psihologică a personalului din transporturi cu atribuții în siguranța circulației și a navigației și înființarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor, excepții ridicate de Casa Națională de Asigurări de Sănătate în dosarele nr. 760/2000 și nr. 761/2000 ale Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

La apelul nominal sunt prezente părțile: Casa Națională de Asigurări de Sănătate, reprezentată de consilier juridic Ștefan Panaitescu, și Casa Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor, reprezentată de consilier juridic Florin Pătrașcu.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 197C/2000 și nr. 198C/2000 au conținut identic, pune în discuție din oficiu conexarea cauzelor. Reprezentanții părților și reprezentantul Ministerului Public nu se opun conexării dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, coroborate cu cele ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 198C/2000 la Dosarul nr. 197C/2000, care este primul înregistrat.

Reprezentantul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate solicită admiterea excepției, deoarece consideră că dispozițiile legale criticate, nefiind aprobate de Parlament, sunt aplicate ilegal. Se apreciază, de asemenea, că acestea contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 33 alin. (3), precum și ale art. 114 alin. (4) și (5) și că nu sunt corelate cu dispozițiile Legii nr. 145/1997, în care s-a prevăzut că asigurările sociale de sănătate reprezintă principalul sistem de ocrotire a sănătății populației.

Reprezentantul Casei Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor solicită respingerea excepției ridicate, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/1998, fiind depusă la Parlament spre aprobare, produce efecte și este în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 760/2000, și prin Încheierea din 26 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 761/2000, **Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1998 privind organizarea activității de asistență medicală și psihologică a personalului din transporturi cu atribuții în siguranța circulației și a navigației și înființarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor.** Excepțiile au fost ridicate în două cauze ce au ca obiect cererile formulate de Casa Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor prin care se solicită modificarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 24 din 24 ianuarie 2000, precum și a Hotărârii nr. 48 din 20 decembrie 1999 a Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, în sensul eliminării dispozițiilor referitoare la Casa Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate, se susține, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/1998 contravine prevederilor constituționale ale art. 33 alin. (3) și celor ale art. 114 alin. (4), deoarece „acest act normativ a funcționat și funcționează și în prezent în mod ilegal, fără a fi aprobat de Parlamentul României [...]”. De asemenea, se arată că, potrivit Legii nr. 145/1997, asigurările sociale de sănătate reprezintă principalul sistem de ocrotire a sănătății populației, fiind obligatoriu și funcționând descentralizat, iar Fondul de asigurări sociale de sănătate este administrat prin Casa Națională de Asigurări de Sănătate și prin casele de asigurări de sănătate județene, respectiv a municipiului București.

Instanța de judecată, exprimându-și opinia, ca urmare a solicitării Curții Constituționale, apreciază că excepțiile sunt întemeiate, deoarece dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 33 alin. (3), art. 72 alin. (3) lit. l) și ale art. 114 și nu sunt corelate cu dispozițiile art. 2 alin. 2 și ale art. 89 din Legea nr. 145/1997.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepțiile de neconstituționalitate ridicate sunt nefondate, întrucât

dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate. Se arată, în esență, că art. 114 alin. (4) din Constituție instituie procedura delegării legislative „ce conferă Guvernului dreptul de a adopta, în cazuri excepționale, ordonanțe de urgență fără vreo intervenție parlamentară și fără a fi limitate la domeniul legilor ordinare, aceste ordonanțe intrând în vigoare după depunerea lor spre aprobare la Parlament, care, dacă nu este în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu”. În ceea ce privește „aspectele semnalate în legătură cu subordonarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor față de Ministerul Transporturilor”, se apreciază că „acestea nu constituie aspecte de neconstituționalitate, în raport cu dispozițiile art. 33 alin. (3) din Constituție invocate, ci vizează modul de corelare a dispozițiilor din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1998, referitoare la funcționarea acestei case de asigurări de sănătate, cu dispozițiile privind autonomia caselor de asigurări de sănătate, prevăzute în Legea asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite în cauze de judecătorești-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1998 privind organizarea activității de asistență medicală și psihologică a personalului din transporturi cu atribuții în siguranța circulației și a navigației și înființarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 27 noiembrie 1998.

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții legale încalcă următoarele prevederi constituționale:

— Art. 33 alin. (3): „*Organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, controlul exercitării profesiilor medicale și a activităților paramedicale, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc potrivit legii.*”;

— Art. 114 alin. (4): „*În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.*”

Examinând excepția, Curtea constată că nici una dintre criticile de neconstituționalitate aduse ordonanței de urgență nu este întemeiată. Faptul că ordonanța de urgență criticată (act normativ cu putere de lege) cuprinde reglementări speciale privind un anumit sector al asistenței medicale și al asigurărilor sociale pentru boală, în care sunt stabilite, pe baza principiilor

din legea generală (Legea asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997), măsuri de protecție și ocrotire a sănătății în situații specifice, nu are semnificația că ar fi înfrântă prevederile art. 33 alin. (3) din Constituție.

Efectuarea transporturilor de călători și mărfuri în condiții de siguranță deplină a circulației impune crearea unui cadru juridic unitar, necesar atât pentru organizarea activității de asistență medicală și psihologică de specialitate pentru personalul cu atribuții în siguranța circulației și navigației, cât și pentru asistența medicală curentă acordată întregului personal din transporturi. Așa fiind, în temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție privind delegarea legislativă, Guvernul a adoptat această ordonanță de urgență, chiar dacă domeniul ar fi rezervat reglementării prin lege organică. În acest sens jurisprudența Curții Constituționale a stabilit în mod constant că ordonanțele de urgență, spre deosebire de ordonanțele adoptate în baza unei legi speciale de abilitare, potrivit alin. (1) al art. 114 din Constituție, pot fi adoptate și în domeniul legilor organice. În aceste condiții nu are relevanță, sub aspectul contenciosului de constituționalitate, nici împrejurarea că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/1998 cuprinde o reglementare diferită de cea a Legii nr. 145/1997, care a organizat sistemul general al asigurărilor de sănătate, nici faptul că până în prezent Parlamentul nu a adoptat o lege de aprobare a acestei ordonanțe de urgență, deoarece pentru intrarea în vigoare este suficientă ordonanța de urgență a fost depusă spre aprobare la Parlament.

Curtea constată, de asemenea, că nu este întemeiată nici critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 114 alin. (4), prin aceea că ordonanța de urgență nu are la bază existența unui „caz excepțional” care ar fi putut permite Guvernului să o adopte. Într-adevăr, motivarea cuprinsă în nota de fundamentare a ordonanței de urgență justifică existența cazului excepțional și răspunde totodată exigențelor stabilite de Curtea Constituțională, prin jurisprudența sa, cu privire la interesul public și la urgența reglementării pentru aprecierea constituționalității ordonanțelor de urgență. Din cuprinsul notei de fundamentare rezultă, între altele, că aplicarea Legii nr. 145/1997 „a condus la mari perturbări în asigurarea resurselor financiare la nivelul unităților sanitare din rețeaua Ministerului Transporturilor [...], consecința fiind scăderea nivelului de asistență medicală acordată personalului care concurează la siguranța circulației și navigației. În aceste condiții securitatea coletelor și a mărfurilor transportate cu mijloace de transport navale, aeriene, rutiere, feroviare și cu metroul este periclitată, existând riscul de a se produce evenimente grave și accidente în procesul de transport”.

Față de cele arătate, excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

În legătură cu critica adusă ordonanței de urgență privind încălcarea art. 114 alin. (4) din Constituție, la aceeași soluție de respingere a excepțiilor de neconstituționalitate se ajunge și pe baza argumentelor înfățișate în opinia separată formulată la Decizia Curții Constituționale nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000, opinie pe care autorii acesteia, membri ai comitetului de judecată, o mențin și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1998 privind organizarea activității de asistență medicală și psihologică a personalului din transporturi cu atribuții în siguranța circulației și a navigației și înființarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor, excepții ridicate de Casa Națională de Asigurări de Sănătate în dosarele nr. 760/2000 și nr. 761/2000 ale Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 ianuarie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ**

privind modificarea Ordonanței Guvernului nr. 69/2000 pentru asigurarea finanțării acțiunilor legate de aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și a Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și ale Legii nr. 169/1997

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 69/2000 pentru asigurarea finanțării acțiunilor legate de aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și a Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 29 august 2000, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Finanțarea acțiunilor legate de aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și a Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și ale Legii nr. 169/1997, se asigură din fondurile alocate anual cu această destinație Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor prin legea bugetului de stat.”

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor repartizează lunar fondurile prevăzute la art. 1 oficiilor

judetene de cadastru agricol și organizarea teritoriului agricol și inspectoratelor silvice teritoriale pentru controlul aplicării regimului silvic, care răspund de angajarea și efectuarea cheltuielilor potrivit destinațiilor aprobate, precum și de recepția lucrărilor executate și decontate.”

3. Articolul 3 se abrogă.

Art. II. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, va elabora norme metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 69/2000.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 69/2000 pentru asigurarea finanțării acțiunilor legate de aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și a Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și ale Legii nr. 169/1997, astfel cum a fost modificată prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acestora de către Parlament, dându-se articolelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 15 februarie 2001.

Nr. 24.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro